

[Hans Nielsen.]
slag af Programmet. Det har ingen Mulighed her i den danske Rigsdag.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag, som er fremsat af den højtærede Handelsminister, til hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg. Nu har vi i to Samlinger haft Forslaget til Behandling i Udvalg, uden at det har været muligt at komme til Forstaaelse. Jeg har den Opfattelse, at der fra Regeringens Side og af den afgaaede Handelsminister blev udvist stor Imødekommenhed over for Oppositionen for at komme til en Ordning. Jeg kan ikke tro, at denne Opposition vil se os rykke nær ind paa Aaret 1938, hvor Oktrojen udløber, uden at man vil skride til en rimelig og forstandig Løsning, der efter min Formening er angivet ved det Kompromis mellem de nuværende Indehavere af den danske Nationalbank og Staten, som Lovforslaget om Danmarks Bank er Udtryk for.

Himmelstrup: Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremhævede, at det er tredje Gang, vi her i Folketinget behandler det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Danmarks Bank. Jeg kan i og for sig godt udtale Ønsket om, at det gamle Ord, at alle gode Gange er tre, ogsaa maa finde sin Bekræftelse i denne Sag, fordi ogsaa jeg mener, det vilde være ønskeligt, om man kunde naa til en Løsning af dette meget vigtige Spørgsmaal. Jeg vil gerne have Lov at sige, at hvis blot det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde vist lidt større Arbejdsiver i Fjor, er det min Overbevisning, at vi i Fjor kunde være naaet til Vejs Ende med Sagens Behandling her i Folketinget.

Lovforslaget blev forelagt i Fjor paa et ret tidligt Tidspunkt af Samlingen i Modsætning til, hvad der skete i Samlingen 1933—34. Allerede i Begyndelsen af November Maaned var første Behandling tilendebragt, og Sagen kom i Udvalg, hvor der blev holdt mange Møder, og hvor der i og for sig — det har det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fuldkommen Ret i — ikke rettedes nogen principiel Indvending mod selve Grundlinjen i Lovforslaget; den principielle Tilslutning blev fra vor Side udtalt baade det første Aar, Sagen var til Behandling, og ogsaa i Fjor. Derimod var der Uenighed om en Række Enkeltheder, og hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelse om, at de Indvendinger, vi i Fjor har gjort, tillægger han ikke saa

særlig stor Betydning, skal forstaas saaledes, at han godt kunde tænke sig at imødekomme os paa de Punkter, saa vilde vi være naaet et meget langt Skridt frem mod en Løsning af Spørgsmaalet om Danmarks Bank. Men det var jo netop det karakteristiske ved Sagens Behandling i Fjor, at vi ingen Imødekommenhed mødte fra den højtærede Minister paa disse Omraader; og der var nu flere saglige Enkeltheder, hvorom vi var uenige, end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte. Udvalgsarbejdet sluttede midt i Marts Maaned, og Betænkning blev forlangt indgivet og endelige Ændringsforslag stillet. Disse Krav imødekom vi; vor Betænkning og vore Ændringsforslag foreligger i en Indstilling, dateret den 30. Marts 1935, med tilhørende Ændringsforslag, i alt 21. Men saa skete der det mærkelige, at efter dette hørte vi ikke det fjerneste mere fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen eller fra den nuværende højtærede Trafikminister, som var Formand for Udvalget. Der skete ikke det mindste fra Slutningen af Marts Maaned og indtil Rigsdagen blev sendt hjem, vistnok den 11. Maj. Jeg ved heller ikke, om Kravet om, at Betænkning skulde afgives, blev imødekommet fra anden Side. Det eneste, vi hørte til Sagen senere, var dette aldeles mærkelige — jeg kunde næsten fristes til at sige dette lidt skamløse — Interview, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen lod tilflyde den socialdemokratiske Provisspresse midt i April Maaned, hvori han søgte at forklare, hvorfor denne Sag var gaaet i Staa, og hvor han talte om Oppositionen som „Privatkapitalismens Lejesvende“ og om en „uhørt parlamentarisk Fremgangsmaade“, og hvad andre Sprogblomster det ærede Medlem kan hitte paa at bruge. Navnlig det første om Privatkapitalismens Lejesvende lyder overmaade forbløffende i det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Mund. Dette var alt, hvad vi hørte om Lovforslaget, og det til Trods for, at vi havde stillet vore foreløbige Ændringsforslag allerede i Februar Maaned og vore endelige Ændringsforslag i Slutningen af Marts. Det forekommer mig derfor, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu beklager sig over, at Sagen nu for tredje Gang skal behandles her i Folketinget, saa bærer han selv en meget stor Del af Skylden derfor.

Lovforslaget er altsaa forelagt saa godt som uændret. De 2—3 Ændringer, som er kommet til siden i Forfjor og i Fjor, er jo ganske betydningsløse og kan kun opfattes som Forbedringer. Jeg mener ikke — lige